

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. maj 2022 blev i sag nr. 97701:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren havde ulykkesforsikring. I klageskema af 28/12 2021 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Tandskade efter trafikuheld i oktober 1973. Tandskaden behandles efterfølgende i slutningen af 70'erne, midt 80'erne, i starten af 90'erne og senest i 2009. I alle tilfælde afholder Topdanmark samtlige udgifter.

I August 2021 gør min tandlæge mig opmærksom på at der igen er behov for behandling af skaden. Jeg anmoder Topdanmark genoptage sagen.

Den 21. oktober 2021 modtager jeg med henvisning til Forsikringsaftalelovens §30 afslag på genoptagelse af sagen.

Den 29. november fremsender jeg klage til Topdanmark over afslaget.

Den 17. december 2021 modtager jeg mail vedr. fremsendte klage. Topdanmark afslår at genoptage sagen.

28. december anker jeg hermed Topdanmarks afgørelse til Ankenævnet til Forsikring. Jeg vil gøre gældende at tandskaden er blevet behandlet igennem flere år. Seneste behandling er i 2009, og må således være sidste fordring efter skaden. Det er min påstand at forældelsesfristen på 30 år, må være gældende fra seneste behandling i 2009 hvor skaden er færdigbehandlet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil have Topdanmark til at genoptage sagen, da sidste fordring efter tandskaden var i 2009, og den omtalte forældelsesfrist, som må være §29 i Forsikringsaftaleloven og ikke §30, som selskabet henviser til, må gælde herfra."

Selskabet har i brev af 10/1 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Jeg har modtaget en klage fra vores kunde [...]. Han kom til skade med tænderne den 20. oktober 1973, og han var dækket via en børneulykkesforsikring. Han klager over, at vi har afvist dækning til yderligere tandbehandling efter skaden.

Med klagen ønsker han at opnå dækning til den aktuelle tandbehandling.

Der er tale om en ældre børnetandskade, som nu kræver behandling. Vi har afvist dækning grundet forældelse, idet kravet om tandbehandlingen kommer mere end 30 år efter den anmeldte skade.

Kunden har klaget over afgørelsen, og han henviser til, at vi tidligere har ydet dækning igennem flere årtier, og senest i 2009, hvor det ligeledes var mere end 30 år efter skaden opstod.

Inden vi når at få besvaret klagen, skriver kunden til kundeklage funktionen i Topdanmark. Sagen bliver gennemgået, og vi henviser til bestemmelserne i Forsikringsaftalelovens §29 og forældelseslovgivningen. Krav, som opstår mere end 30 år efter skaden, er forsikringsselskabet ikke forpligtet til at dække.

Selvom vi har ydet dækning til tandbehandling i 2009, er vi ikke forpligtet til at yde dækning for tandbehandling nu, og vi gør kunden opmærksom på, at den daværende dækning har været en dækning, som er ydet udover vilkårene for forsikringen.

Vi henviser ham til klagemuligheden via Ankenævnet for Forsikring, og samtidig henviser vi til en lignende sag, som tidligere er behandlet i Ankenævnet for Forsikring, hvor forsikringsselskabet fik medhold.

Vi har nu modtaget hans klage via Ankenævnet for Forsikring. Vi finder ikke grundlag for at ændre vores afgørelse i sagen.

Jævnfør Forsikringsaftalens §29 forældes krav mod forsikringen efter reglerne i Forældelsesloven. I henhold til Forældelseslovens §3, stk. 3, punkt 1 indtræder der forældelse senest 30 år efter den skadevoldende handlings ophør for fordringer på erstatninger eller godtgørelse i anledning af personskade.

Således indtræder forædelisen med udgangspunkt i skatedatoen, og da det er mere end 30 år siden, at skaden skete, kan vi ikke yde dækning til tandbehandlingen.

Ankenævnet for Forsikring

3.

97701

Kunden henviser til, at forældelsen skal løbe fra seneste dækning i sagen, og med henvisning til bestemmelserne i lovgivningen, er vi ikke enige i den vurdering. Vi fastholder, at forældelsen starter fra skadedatoen.

Vi er opmærksomme på, at vi tidligere har ydet dækning til tandbehandlingen, hvor der er gået mere end 30 år efter skaden opstod. Men det forpligter os ikke til at yde yderligere dækning efter skaden.

Således ønsker vi at fastholde vores afgørelse i sagen."

Klageren har i brev af 11/2 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg har fået afslag på at få genoptaget en sag vedrørende en tandskade fra 1973. Sagen bliver efter 8 ugers sagsbehandling afvist med begrundelse i Forsikringsaftalelovens § 30 om maksimal forældelse på 30 år.

Jeg har klaget til selskabets klagefunktion over afgørelsen, og jeg får den 17. december 2021 afslag på klage fra selskabets klagefunktion ved [...].

Selskabet oplyser endvidere at de ikke længere er i besiddelse af sagsakterne med henvisning til forældelse.

Jeg har forsøgt at finde Forsikringsaftalelovens § 30 uden held. Topdanmark siger så, i et senere svar fra klagefunktionen, at der åbenbart er tale om § 29 i Forsikringsaftaleloven i stedet. Jeg finder det mærkværdigt, at et stort forsikringsselskab ikke har styr på paragrafferne, og henviser til en ikke eksisterende paragraf.

Som jeg, og jeg er jo bare lægmand, læser Forsikringsaftalelovens § 29 træder forældelsesfristen på 30 år i kraft efter den sidste fordring der kan henføres til skaden. I dette tilfælde er den sidste fordring efter skaden, tandbehandlingen der blev lavet og dækket af Topdanmark i 2009. Se bilag: Topdanmark dækker behandling 2009

I januar 1984 forsøger daværende topsikring at afslutte sagen. Min [forældre], gør i brev af den 9. januar 1984, se bilag Indsigelse 9. januar 1984, indsigelse efter udtalelse fra Tandlæge [...].

Efter at der rykkes for svar i juni 1984, bekræfter topsikring ved brev af 26.06.84, se bilag: topsikring 26.6.84, at såfremt der vil komme yderligere tandbehandling, vil topsikring dække behandlingen. Sådan forstår jeg i hvert tilfælde brevet af 26.06.84. Og det er vel også derfor, at jeg får dækket behandling i starten af 90'erne og senest i 2009. Se bilag: Topdanmark dækker behandling 2009

Topdanmark anfører at der er tale om en 'børnetand skade'. Dette er heller ikke korrekt, idet skaden var på en blivende tand og altså ikke på en børnetand.

Jeg fastholder således, at det må være fra den sidste fordring efter skaden, at forældelsesfristen kan gøres gældende, og jeg derfor har ret i at sagen skal genåbnes, og selskabet bør dække den

Ankenævnet for Forsikring

4.

97701

behandling, som min tandlæge nu anbefaler. Ser i øvrigt frem til at få min tandskade bragt i orden."

Selskabet har i brev af 7/3 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Vi fastholder vores vurdering om, at der ikke er grundlag for dækning af yderligere tandbehandling efter skaden i oktober 1973.

I brevet fra vores kundeklage funktionen fra den 17. december 2021 er det direkte nævnt, at der er tale om en sagsbehandler fejl omkring henvisningen til paragraffen i Forsikringsaftaleloven, og dermed har kunden fået den korrekte information efterfølgende.

Herudover kommenterer kunden på beskrivelsen 'børne tandskade'. Det er en betegnelse for en tandskade, som er opstået i barndommen og anmeldt på børneulykkesforsikringen. Således har det ikke betydning for betegnelsen, hvor vidt det er en skade på mælketand eller en blivende tand.

I 1984 har kundens tandlægen beskrevet, at der vil blive behov for yderligere behandling, hvilket også har været dækket af forsikringen. Men det ændrer ikke på vores vurdering af det nuværende behandlingsbehov, hvor forældelsesvurderingen tager udgangspunkt i skadedatoen.

Dermed fastholder vi, at der ikke er grundlag for dækning af yderligere dækning til tandbehandlingen."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af selskabets brev af 26/6 1984 fremgår bl.a.:

"Idet vi vender tilbage til sagen vedrørende ovennævnte ulykkestilfælde, skal vi meddele, at vi i januar måned 84 var i telefonisk forbindelse med tandlæge [...] som mente, at der ikke ville komme yderligere tandbehandling.

Det aftaltes derfor, at såfremt der senere kom yderligere tandbehandling, indsendes nyt overslag fra tandlægen."

Af selskabets brev af 24/7 2009 fremgår bl.a.:

"Vi dækker din tandskade

Jeg har modtaget oplysningerne fra din tandlæge. Jeg skriver til dig for at fortælle, at vi dækker udgifterne på 3.121,00 kroner for din behandling."

Nævnet udtaler:

Ankenævnet for Forsikring

5.

97701

Klageren var den 20/10 1973 involveret i et trafikuheld, hvor han fik beskadiget tænderne. Selskabet har ad flere omgange ydet dækning til behandling, herunder senest i 2009. I august 2021 ønskede klageren at få dækket yderligere behandling.

Klageren har anført, at forsikringsaftalelovens § 29 må forstås således, at den 30-årige forældelsesfrist træder i kraft efter den sidste fordring, der kan henføres til skaden, hvilket er i 2009. Han har anført, at selskabet i juni 1984 bekræftede, at selskabet ville dække behandlingen, såfremt der kom yderligere tandbehandling.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at klagerens krav er forældet, idet der er gået mere end 30 år, siden den skadevoldende handling ophørte.

Nævnet bemærker, at klagerens krav er en "fordring på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade". Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, jf. forældelseslovens § 3, stk. 3, nr. 1, at forældelse indtræder senest 30 år efter den skadevoldende handlings ophør.

Ændringen af forsikringsaftalelovens § 29 – der trådte i kraft den 1/1 2008 – finder anvendelse også på tidligere stiftede fordringer, som ikke inden ikrafttrædelsestidspunktet var forældet efter de tidligere gældende regler jf. forældelseslovens § 30, stk. 1, 1. pkt.

På den baggrund finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at ulykken skete i efteråret 1973, og at klageren i august 2021 henvendte sig til selskabet vedrørende yderligere tandbehandling, hvilket er mere end 30 år efter det anmeldte ulykkestilfælde.

Ankenævnet for Forsikring

6.

97701

Nævnet har også lagt vægt på, at selskabets brev i juni 1984 ikke kan forstås således, at selskabet har påtaget sig at dække i en længere periode, end selskabet efter de til enhver tid gældende forældelsesregler er forpligtet til.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.



Svend Bjerg Hansen